

Nederland schreeuwt om goed onderwijs

Column
Wim Boonstra

Het kabinet is zijn moeilijke tocht begonnen om de overheidsfinanciën op orde te brengen. Je moet het kabinet toegeven dat het daarbij niet de weg van de minste weerstand zoekt. Het verzet tegen de kabinetsplannen komt ondertussen goed op gang. Zo weten wij inmiddels dat ons land schreeuwt om cultuur. Opmerkelijk, was me bij het zappen eigenlijk nooit zo opgevallen. Hoewel de culturele lobby mij

persoonlijk sympathiek is, denk ik dat ons land nog veel harder schreeuwt om goed onderwijs. Deze sector staat al veel langer onder druk. Vaak gaat het in het onderwijs om zeer gemotiveerde en loyale mensen die terecht het gevoel hebben dat ze belangrijk werk verrichten. Maar het is niet alsof hun loyaliteit niet wordt beloond, maar wordt afgestraft. Want docenten worden bepaald niet goed betaald. En ondanks alle goede bedoelingen kalft de kwaliteit van het onderwijs gestaag af. Daarbij gaat het vooral om basisvaardigheden zoals taal- en rekenvaardigheid.

Enige tijd geleden ontstond er de nodige commotie over het gebrek aan rekenvaardigheid bij studenten aan de lerarenopleiding. Het bleek dat het merendeel zakte voor een niet al te zware rekentoets. De commotie was terecht, want als studenten aan de lerarenopleiding al niet meer kunnen rekenen, dan hoeft een mens zich ook geen illusies meer te maken over de rekenkwaliteit

van de toekomstige docenten. De klad zit hem niet alleen in het rekenen. Een familielid van mij die op latere leeftijd een draai in haar loopbaan maakte en besloot naar de pabo te gaan, ontdekte tot haar grote schrik dat ook de taalbeheersing van een aantal docenten beneden peil was. Toen zij een docent er een keer op wees dat 'vout' toch echt als 'fout' moet worden gespeld, werd zij afgesnauwd. Het gaat erom dat je begrijpt wat ik bedoel, aldus de docent in kwestie. Tja, als je het zo bekijkt... Dan wordt het onderwijs gepromoveerd tot een spontane permanente taalvernieuwing.

We houden onszelf al jaren voor de gek waar het de kwaliteit van het onderwijs betreft. Een

Altijd wel weer een vergelijkend onderzoek waaruit blijkt dat het best wel meevalt

beetje zoals de Grieken zichzelf jarenlang voor de gek hebben gehouden met hun overheidsfinanciën.

Hoewel bijna iedereen wel merkt dat onze kinderen de basisvaardigheden steeds slechter aangeleerd krijgen, weet men altijd wel weer een vergelijkend onderzoek op te duikelen waaruit blijkt dat het best wel meevalt. Het is uiterst zorgelijk. Want gebrekkig onderwijs sijpelt door in alle geledingen van de samenleving. Kinderen die niet kunnen rekenen, ontpoppen zich tot financieel analfabete volwassenen die zich makkelijk in de luren laten leggen door gehaaide verkopers. Kinderen die hun moedertaal niet vlekkeloos beheersen, zullen ook niet eenvoudig een vreemde taal aanleren. Daarmee dreigt een van de basisvaardigheden van de Nederlandse beroepsbevolking teloor te gaan, die lange tijd een belangrijke 'asset' vormde voor onze internationale concurrentiepositie.

Gedegen en hoogwaardig

onderwijs is uiteindelijk een van de belangrijkste succesfactoren voor onze economische ontwikkeling op de langere termijn. Veel belangrijker dan subsidies, innovatieplatforms of een minister voor innovatie. Het is dus van groot belang dat de lat omhoog gaat, voor de leerlingen, maar ook voor de leerkrachten. Die weliswaar een salaris moeten ontvangen dat recht doet aan het belang van hun werk, maar ook moeten worden beloond naar inzet en resultaat.

Als ik al actie zou voeren, wat ik overigens niet van plan ben, dan zou ik mij sterk maken voor een betere salarisstructuur in het onderwijs. Desnoods ten koste van de culturele sector. Maar geen zorg, als beter onderwijs ook leidt tot meer aandacht voor cultuur dan lost ook dat probleem zich vanzelf op. Dan heeft de culturele sector op termijn helemaal geen subsidies meer nodig.

.....
**Wim Boonstra is chieft econo-
mist van Rabobank.**

